

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.118/2021/2.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Nagy Szabolcs bíró
A felperes: Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata
cím1
A felperes képviselője: név1
cím2
Az alperes: Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal
cím3
Az alperes képviselője: dr. Torják Norbert kamarai jogtanácsos
A per tárgya: korlátozási kártalanítási ügyben hozott
GY/05/53-3/2020. számú határozat, mint közigazgatási
cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Győri Törvényszék 101.K.700.287/2020/10. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 101.K.700.287/2020/10. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. január 9-én kelt GY/05/53-3/2020. számú alaphatározatával a név², név³ és név⁴ kérelmezők által benyújtott, a helyrajzi szám¹ ingatlan 581 m² nagyságú, teljes területét érintő korlátozási kártalanítás iránti kérelmének a jogalap tekintetében egészében helyt adott, és a kérelmezők részére a kérelemben megjelölt összegtől eltérő, összesen 5.362.000 forint kártalanítást és késedelmi kamatot állapított meg, s annak kifizetésére, valamint a kérelmezők által lerótt eljárási illetékből 47.400 forint megtérítésére a felperest kötelezte.

[2] Az alperes a 2020. február 24-én kelt GY/05/53-14/2020. számú módosító határozatával az alaphatározatát a kártalanítás, valamint a késedelmi kamatösszege tekintetében módosította, és a felperest összesen 4.804.182 forint kártalanítás és késedelmi kamat kifizetésére kötelezte.

[3] A felperes által az alaphatározat jogszerűségének vizsgálata iránt benyújtott keresetlevelet az elsőfokú bíróság a 2020. április 15-én kelt 2. sorszámu végzésével visszautasította annak elkésztségére alapítottan.

[4] A felperes 3. sorszám alatt a keresetlevelet visszautasító végzés ellen – a jogi képviseletében eljáró egyéni ügyvéd útján, ügyfélkapun keresztül benyújtott – fellebbezést jelentett be, egyúttal a keresetindítási határidő elmulasztásának kimentése érdekében igazolási kérelemmel élt. Utóbbi kérelmét az elsőfokú bíróság – a Kúria 2020. június 30-án kelt Kpkf.V.39.182/2020/2. számú végzésében írt felhívás alapján elbírálván – a 2020. szeptember 2-án kelt 8. sorszámu végzésével elutasította.

[5] Ezt követően a felperes 9. sorszám alatt az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen is – a jogi képviseletében eljáró egyéni ügyvéd útján, ügyfélkapun keresztül benyújtva – fellebbezést jelentett be.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság a 2020. november 18-án kelt, fellebbezett végzésével a felperes által a keresetlevelet visszautasító végzés ellen előterjesztett 3. sorszámu, valamint az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen előterjesztett 9. sorszámu fellebbezéseket visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 102. § (1) bekezdés d) pontja és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[7] Indokolásában felhívta az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: E-ügyintézési vhr.) 91. § (1) bekezdését. Kifejtette, hogy a Kúria egyértelmű gyakorlata szerint az E-ügyintézési vhr. kógens rendelkezést tartalmaz, az ügyvédnek a cégkaput kötelező használnia az elektronikus kapcsolattartás során. A felperes jogi képviselője a kötelező cégkapu használat ellenére ügyfélkapun és nem cégkapun keresztül terjesztette elő fellebbezéseit, vagyis az elektronikus kapcsolattartásra kötelezett a fellebbezéseket nem a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon nyújtotta be.

A fellebbezés

[8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzése a jogszabályok és a rendelkezésre álló peradatok téves értelmezésén alapul, a végzés sérti az E-ügyintézési vhr. 91. § (1) bekezdését, a Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontját és a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontját. Előadta, hogy az egyéni ügyvéd az elektronikus kapcsolattartás szempontjából természetes személy, így az ügyfélkapun keresztül is jogosult feladni az elektronikus leveleit, még azokat is, amelyek az ügyvédi tevékenységéhez tartoznak. A jogszabály kizárólag a tárhelyhasználat, mint hivatalos kézbesítési cím szempontjából határozza meg az egyéni ügyvéd gazdálkodó szervezeti jellegét. Az ügyfélkapuhoz tartozó tárhely nem minősül hivatalos kézbesítési címnek, éppen ezért köteles az egyéni ügyvéd cégkaput is létesíteni és üzemeltetni. Jogi képviselője rendelkezik cégkapuval, annak címét minden beadványa bevezető részében feltüntette. Tekintve, hogy az ügyfélkapuról küldött beadvány biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül érkezik, ezért megfelel a Pp. 618. §-ában foglalt feltételeknek, így az ügyfélkapuról érkezett beadvány esetén a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény (jelen esetben a fellebbezések visszautasítása) nem alkalmazható. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2019. november 28-29-ei Országos Tanácskozásának 18. állásfoglalására.

[10] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[12] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[13] Az elsőfokú bíróság végzésében részletesen idézte az irányadó jogszabályokat, és azok alapján helytálló döntést hozott a fellebbezés visszautasításáról, döntésével a Kúria is egyetértett. A felperes fellebbezésében írtak az elsőfokú bíróság végzése jogszerűségének megdöntésére nem voltak alkalmasak, azokkal kapcsolatban a Kúria az alábbiakat hangsúlyozza.

[14] Az E-ügyintézési vhr. 91. § (1) bekezdése az egyéni ügyvéd számára e tevékenysége során a Kormány által biztosított tárhely szolgáltatások közül a cégkapu használatát írja elő. Ebből következően a perbeli esetben a felperes jogi képviselőjében eljáró egyéni ügyvédnek az elektronikus ügyintézés során a cégkaput kellett volna használnia. Tekintettel arra, hogy az ügyvéd a fellebbezéseket a jogszabály kötelező rendelkezése ellenére ügyfélkapun és nem cégkapun keresztül nyújtotta be, az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy azok elektronikus úton, de nem a jogszabályban (az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben) meghatározott módon előterjesztettnek minősülnek. Erre tekintettel a fellebbezések visszautasítására jogszerűen került sor a Kp. 112. § (3) bekezdése

folytán irányadó 102. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a Kp. 29. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[15] A Kúria gyakorlata e körben következetes (pl. Kfv.II.37.023/2021/2., Kfv.I.35.014/2021/2., Kpkf.V.40.254/2020/3., Kpkf.VI.40.085/2020/2., Kfv.III.37.291/2020/2., Kfv.IV.35.509/2020/2.), az irányadó kúriai gyakorlattal szemben pedig a fellebbezésben foglaltak alátámasztására hivatkozott jogértelmezési célú állásfoglalás – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 27/A. §-ában foglaltakra is figyelemmel – nem volt elfogadható.

[16] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[17] *Jogszerűen utasítja vissza az elsőfokú bíróság a fellebbezést, ha azt a felperes jogi képviselőjében eljáró egyéni ügyvéd ügyfélkapun és nem cégkapun keresztül terjeszti elő.*

Záró rész

[18] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[20] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[21] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. február 1.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Nagy Szabolcs s.k.
bíró